



NOTÍCIES JOVES



Cervelló, FEBRER 2015

Revista confeccionada per l'alumnat de l'Institut

ANY 1 - Núm. 1



Redacció del Newsletter

Finalment tenim l'equip de redacció. El projecte arrenca i el primer número de la revista confeccionat per l'alumnat del SI Cervelló és un fet.

L'exemplar que avui teniu a les vostres mans ha estat possible gràcies a tots els col·laboradors que, ja sigui amb l'esforç i/o amb l'interès de formar-se, n'han fet un repte: segur que l'aprenentatge i els coneixements de tècniques periodístiques els servirà per a la seva formació acadèmica. I qui sap si a partir d'aquests coneixements bàsics (la possibilitat de noves eines de treball, el disseny i la maquetació), els serà útil perquè puguin estructurar qualsevol projecte al llarg de la seva vida d'estudiant.

És per aquest motiu que des del col·lectiu de pares que ajudem en aquest projecte engrescador, convidem a tothom qui hi vulgui participar i hi serà molt benvingut. D'altra banda, estem plenament satisfets i volem agrair a tots els nois i a totes les noies l'esforç i la voluntat que hi dediquen, i els encoratgem a continuar a poc a poc aquest camí ells sols. Tanmateix, regraciem al centre la cessió de l'aula i la col·laboració dels professors pel recolzament i pels ànims.



SUMARI

Castiguem els fills o parlem amb ells?

Què en pensen els alumnes sobre les sortides?

¿Es la incorrección ortográfica y sintáctica un mal erradicable en la ESO?

III Cursa Solidària

Com són els professors després de l'Institut?
Entrevista amb el Manu

Exchange Cervelló
Kerteminde

Història, excursions i animals del pantà de Foix

La contra

La redacció en plena activitat

Castiguem els fills o parlem amb ells?

Com a pares i mares ens preguntem: s'ha de castigar? No els deixarem fer tot el que vulguin, oi? D'alguna manera els hem d'ensenyar. Com els corregirem si no? Estem d'acord en que tot no està permès i no tot els hi deixarem fer, però és qüestió de castigar?

Abans, els nens i nenes s'educaven amb autoritat, coacció i amb càstigs, i quan arribaven a l'adolescència molts s'havien convertit en persones indecises, amb poc criteri i opinió. I d'altres s'havien convertit amb joves rebels, on els enfrontaments i bronques amb els pares eren terribles i constants. Ara les coses han canviat. Les famílies eduquen amb afecte, amb respecte, es conversa, s'expressen opinions, fins hi tot es discuteix, es deixen de banda les imposicions i es prenen acords. Dit així sembla fàcil, oi?

Els pares i mares tenim aquí una feina important: els hem d'ensenyar allò que està bé i el que no ho està. Ningú neix ensenyat. Els nostres fills aprenen de nosaltres i també dels educadors, mestres i professorat, que els hi transmet valors, però també aprenen de tot allò que veuen a la televisió i també a internet. Això vol dir que des de la família i des dels centres educatius els hem d'ensenyar el que és correcte i fer-los reflexionar sobre aquells models o actituds que no són desitjables i que no cal imitar o seguir.

Els nostres fills i filles necessiten llibertat per a desenvolupar-se, per créixer, per tenir opinió i també per a equivocar-se. Però també necessiten límits i normes, i aquests els hi hem de marcar nosaltres, els pares. La llibertat absoluta no els beneficia en absolut perquè llavors el que estarem fent és sobreprotegir-los. Llavors es tornaran persones capritxoses, egoistes i irresponsables; aquells prínceps absoluts de qui ja vam parlar.

Com a pares i mares hem d'aprendre a dir no sense sentir-nos culpables. Primer, cal tenir en consideració l'edat del nen o nena. No podem dir els mateixos no, ni tampoc podem dir a tot que no. Hem de trobar un equilibri, hem de saber quin comportament o quina actitud per nosaltres és important i volem que aprenguin. Dir per exemple no cridis o avui no pot ser és educatiu, li ensenyem com a d'actuar, fins on pot arribar. Hem d'ensenyar als nostres fills a acceptar situacions que els incomoden i disgusten, a conviure amb algunes frustracions.

Establir uns límits clars requereix fermesa, immediatesa, claredat, flexibilitat, privacitat i comprensió perquè els nostres fills compleixin els límits que hem marcat, aquests han d'anar seguits d'una conseqüència si aquests no es respecten. Els límits no són negatius. Al contrari, els donen seguretat. I quan parlo de conseqüències no em refereixo a càstigs. Una conseqüència serveix per a reparar aquella norma que no s'ha complert. Ha de servir d'aprenentatge. Què volem que aprengui si castiguem al nostre fill/a sense sortir un mes per què ha arribat tard o per què no fa els deures? Provocarà ressentiment i pensaments negatius.

El millor model som els pares. No podem exigir coses que nosaltres no fem. Cal que nosaltres com a pares parlem i ens posem d'acord sobre les responsabilitats que demanarem als nostres fills, els límits i les normes que per a nosaltres són importants, els valors que volem transmetre, com gestionarem les conseqüències les positives en forma de premis, elogis... i les negatives en forma de sanció, reparació...

Davant d'una conducta que desaprovem podem reaccionar pensant que el nostre fill és dolent. Davant de les males notes podem pensar que el nostre fill és un gandul i que se l'ha de castigar o podem adonar-nos que allò és un problema, una dificultat i que necessita de la nostra ajuda. Què fem? Castiguem o assumim conseqüències?

Pares i mares, compartiu responsabilitats, eduqueu en el pensament creatiu, sigueu positius, oberts, dialogants i no perdeu el sentit de l'humor. Fugiu dels atacs personals i de la ironia, treballeu en equip i sigueu afectuosos amb els fills. Mesurem amb el cap i amb el cor els sí i els no que dieu als vostres fills. Són una inversió de futur.

Montserrat Mas
Psicopedagoga

Què en pensen els alumnes de les sortides?

L'institut disposa d'un ampli programa d'activitats que van unides als objectius educatius que es proposen. La majoria de vegades pretenen ampliar o aprofundir en els continguts d'alguna àrea. Però, què pensen els alumnes de les sortides? Per contestar aquesta pregunta parlem amb diferents alumnes i els preguntem què en pensen.

Parlem amb la Carla Gil, delegada de la classe de 3r A en representació de tota la classe:

“Nosaltres pensem que les sortides ens ajuden a sortir de la rutina i és una forma d'aprendre més lúdica, però creiem que hauríem de tenir una minoria de sortides que l'alumnat pogués escollir.”



També parlem amb Nerea Castillo, delegada de 3r C en representació de tota la classe:

“En la nostra opinió les sortides, a banda d'aprendre, són una manera de desconnectar de l'institut amb els companys, no anar a museus ni a xerrades com la majoria de sortides

que fem. Creiem que hauríem de fer més activitats que ens agradessin, als alumnes.”

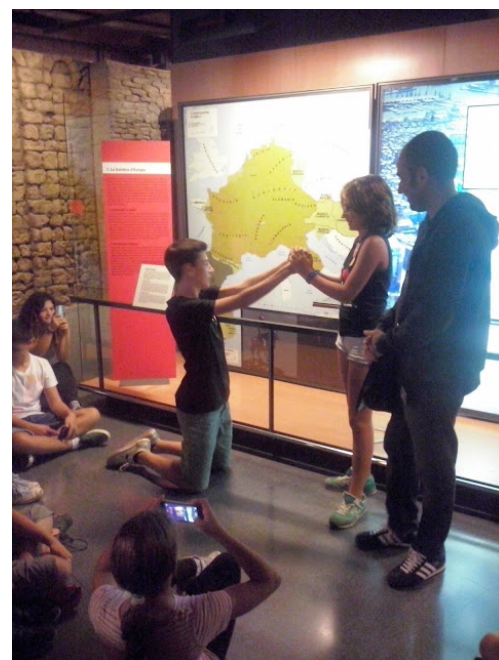
Per saber l'opinió d'alumnes de 2n, preguntem a Raúl Naya, de la classe de 2n A:

“Trobo que les excursions són profitoses i interessants, però és veritat que algunes excursions, avorreixen als alumnes. Són profitoses, però penso que podríem millorar-les”.

Per acabar, Manu Garrido, professor de matemàtiques, ens dona la seva opinió:

“Tot i que no he anat a gaires sortides, de fet només una en el que portem de curs, penso que s'hauria de millorar la planificació, ja que els alumnes haurien d'estar més introduïts en els temes que es parlen quan es fa una sortida”.

En conclusió, com podem veure en els alumnes i professor entrevistats, creuen que les sortides podrien millorar-se, i, fins i tot, alguns creuen que alguna sortida podria ser votada pels alumnes.



Alba Martínez 1r ESO

Cervelló, 6 de desembre de 2014

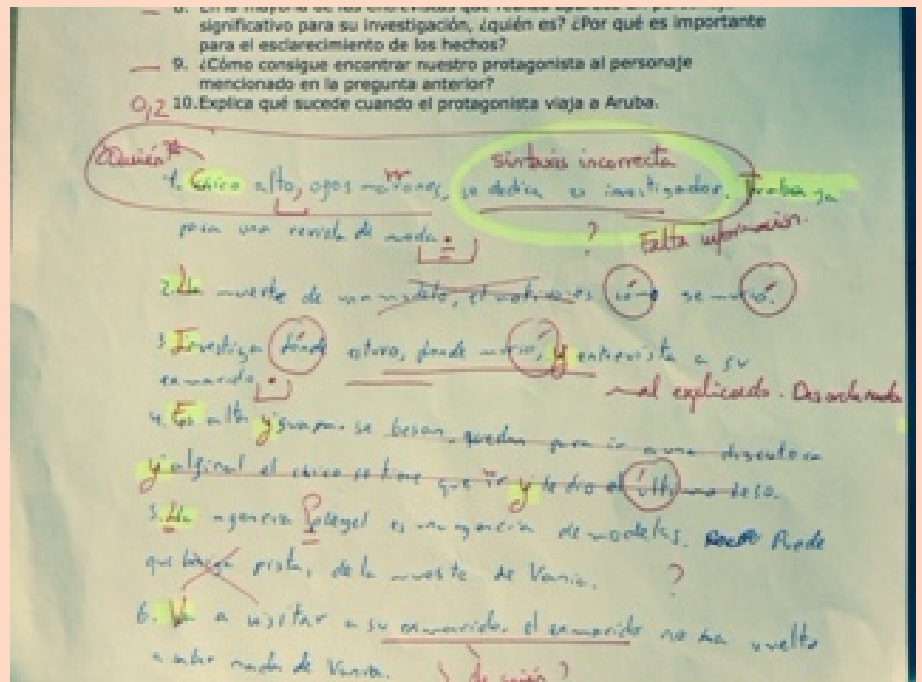
¿ES LA INCORRECCIÓN ORTOGRÁFICA Y SINTÁCTICA UN MAL ERRADICABLE EN LA ESO?

Los profesores de la Sección de Instituto de Cervelló debaten, intentando encontrar una solución, el tema de la abundancia de las faltas de ortografía y de sintaxis generalizada del alumnado. Alguno de ellos lo atribuyen al incremento del uso de las redes sociales, y otros piensan que se ha dejado de dar importancia en la vida diaria al hecho de escribir y comunicarse correctamente.

Hoy en día, y cada vez con más frecuencia, nos encontramos con exámenes repletos de faltas ortográficas y gramaticales muy graves que hacen casi incomprensible los textos o respuestas que los alumnos y alumnas nos escriben; además vienen acompañados de un mal uso de los signos de puntuación, con lo que aún se complica más la comprensión. Para los profesores corregir un examen o

trabajo escrito, en ocasiones,
supone un ejercicio de
decodificación lingüística.

El dominio de la lengua escrita y hablada que en un pasado no muy lejano se presumía no está de moda en la actualidad, aunque algunos creen que esto sea provocado por el uso de Twitter, Facebook, o el WhatsApp, otros piensan que ha de haber un problema más allá. Porque limitarse a utilizar signos en vez de letras, emoticones por pereza, números incluidos en palabras, *h* desaparecidas, cambio o elisión de vocales, tildes o signos de interrogación y



exclamación, cuando uno mismo sabe que lo está haciendo para abreviar o porque no quiere fijarse en ese momento, no supone que cuando has de escribir correctamente no sepas hacerlo, ¿no? Así pues, creemos que se trata de un problema de esfuerzo mental, los adolescentes no ejercitan la necesidad de trabajar las ideas, no diferencian lo que está bien escrito de lo que no lo está.

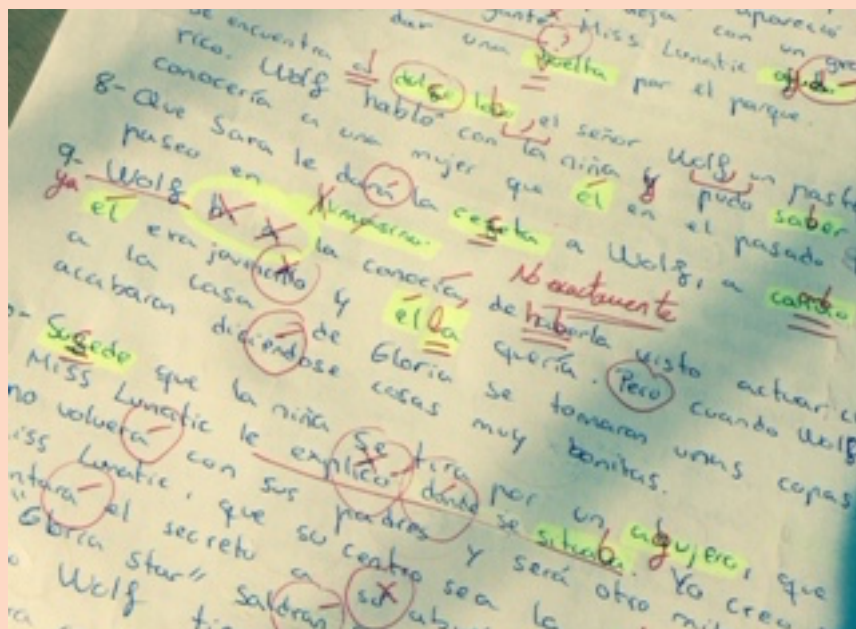
Cierto es que los adolescentes de ahora no sufren y tienen constancia para conseguir todo aquello que quieren, y que, normalmente, se les premia por conductas incorrectas. El único esfuerzo que hacen es llorar o quejarse para que se les dé lo que quieren, pero no se esfuerzan en conseguirlo adecuadamente. Por consiguiente, si han de esforzarse en leer o escribir, no lo harán, ni tan siquiera se fijarán, y lo que más preocupa es el poco interés en reaccionar que en ellos causa la mala ortografía. Parece que les gusta, les hace gracia, lo ven normal, y no están dispuestos a cambiar ninguna de sus rutinas para mejorar algo que les va a costar tiempo y trabajo.

El claustro de profesores de nuestro instituto quiere erradicar esta incorrección, hemos de transmitir a nuestros alumnos la importancia de la correcta ortografía en un futuro cercano. No podemos abandonar la lucha, hemos de transformar para bien el nivel lingüístico demencial de una gran parte de nuestro alumnado. Sin embargo, y por mucho que hacemos un trabajo firme y constante en intentar que se fijen, que vean la imagen de la palabra escrita: con dictados; lecturas diarias; hacerles repetir día a día cómo se debe escribir o pronunciar las palabras; y además, que puedan auto corregirse cuando se confunden, no vemos una mejoría en el alumnado a lo largo de la etapa de la ESO. En fin, han de valorar su forma de expresión y preocuparse por mejorar. Somos conscientes que es realmente complicado, ya

que en la actualidad se observan errores garrafales en medios de comunicación, como por ejemplo, en la televisión, en programas donde el espectador manda mensajes de texto por el móvil, y te das cuenta de su ínfimo nivel lingüístico, cuando presentadores y colaboradores famosos utilizan un lenguaje vulgar y banal, o incluso periodistas, médicos, cantantes, políticos, etc.

En definitiva, y con la mejor intención, nuestro objetivo es invitar a los estudiantes y sus familias a reflexionar sobre el tema de la ortografía, para que sean conscientes de la necesidad de usar

correctamente la lengua. Para ello, deben insistir en la lectura constante y comprensiva, tanto en silencio como en voz alta, en practicar y dedicar unos minutos al día a ampliar su vocabulario, visualizando las palabras correctas hasta que el esfuerzo mental se convierta en un proceso mecánico. Hagámosles entender que han de utilizar bien la lengua, aunque sea mediante las redes sociales, entre ellos mismos también se puede optimizar el nivel lingüístico, sólo pensando en cómo hacerlo, valorando el mayor regalo que el ser humano posee, la capacidad de



comunicarse con palabras, pero, por favor..., correctamente.

Por nuestra parte, seguimos actualizándonos en una educación basada en las TIC y las TAC, y en la expresión oral; pero no se puede dejar de lado actividades de “antaoño” que ayudan a esforzar nuestra mente para buscar soluciones, como por ejemplo, volver a realizar dictados semanales, leer los clásicos, aprender de memoria poemas y redactar cada día distintos tipos de texto. Estos ejercicios son básicos en la materia de lenguas, tanto castellana como catalana, aunque también se debería trabajar desde otras materias, dando vital importancia a la buena expresión y ortografía. Con ello, pretendemos conseguir un mejor uso lingüístico en los adolescentes para una mejor formación personal basada en la confianza, y también una mejora para cometer menos faltas de ortografía.

Ya para terminar, queremos que los futuros pretendientes a un trabajo tengan más facilidades, porque una persona con faltas tiene difícil su promoción en el trabajo. ¿Quién contrataría a un periodista que comete errores ortográficos en su currículum, por ejemplo? Además, la buena ortografía refleja a una persona más cuidadosa en el ejercicio de su trabajo. Si no es capaz de realizar un primer esfuerzo en su propio interés, cómo lo hará cuando deba buscar la perfección en el trabajo para el bien de cualquier empresa. Por lo tanto, escribir mejor y usar bien la lengua, les ayudará a triunfar, a tener más posibilidades de éxito, es decir, acabará siendo rentable a lo largo de sus vidas.



Ángeles Montolio
Profesora de Lengua Castellana
del SI Cervelló.

CURSA SOLIDÀRIA'14

Participar en la cursa és més que ajudar

El dia 26 d'octubre va tenir lloc la tercera cursa solidària de Cervelló.

El motiu per participar-hi és molt simple: hi ha molta gent que passa gana i vol el millor per als seus fills i per a les seves filles, com qualsevol pare o mare, però no pot perquè no té diners. Una cursa com aquesta se celebra per ajudar aquestes persones i, a més, és un espai de temps per passar-ho bé amb els amics, a més de poder fer esport de manera divertida.

Aquest any vam voler que el nostre ajut anés destinat a la higiene dels nadons: bolquers, tovalloletes, mocadors...

Els participants, al començament, eren obsequiats amb una samarreta, i, un cop acabada la cursa, amb una bossa amb fruita, pintures, suc i una bossa de patates.

Com que la cursa es feia per recaptar aliments i productes d'higiene per als més necessitats, no era obligatori acabar-la; tan sols, participar-hi.



SER SOLIDARI NO TÉ EDAT



Què en pensaven els participants? Aquí us deixem les entrevistes:

Què penses de la cursa solidària?

Penso que és bo tant per a petits com per a grans per

fer esport i és una manera de recaptar aliments.

(Laura Martínez. 3r. ESO)

Bé, doncs és una cursa en què correm per ser solidaris, per participar-hi, i donar aliments i productes als qui més ho necessiten. **(Oriol Vilalta. 2n. ESO)**

És una cursa molt divertida que ajuda els nens que no tenen menjar o no poden banyar-se. **(Abril Bosch. 3r. Primària)**

Com ha anat la recollida d'aliments?

Ha anat molt bé! Ha participat molta gent, han portat moltes coses i esperem ajudar molta gent.

A qui va dirigida aquesta recollida?

Anirà dirigida a famílies que en aquest moment, per la seva situació, ho estan passant molt malament i necessiten ajuda, sobretot nadons i nens



petits. **(Representant de la recollida d'aliments)**

A part de la cursa, també hi havia altres activitats com inflables, curses de sacs, etc.

Hi va ser present Creu Roja, que va ajudar molt, Ràdio Cervelló i moltíssims col·laboradors en la recollida d'aliments i en l'organització i preparació de la cursa.



El nostre agraïment a: Escola Santa Maria de Cervelló, Escola Nova i SI Cervelló.

I al final de tot el que tots estàvem esperant: l'entrega de premis!

Raúl Naya, Nerea Morón i Anna Borràs

2n ESO C

COM SÓN ELS PROFESSORS DESPRÉS DE L'INSTITUT?

ENTREVISTA AMB EL MANU

Practiques algun esport?

Sí. Sempre intento fer esport com a mínim un cop per setmana i, normalment, faig bicicleta, vaig a córrer o a nedar. La veritat és que m'agraden tots els esports; no sóc bo en tots, però com a mínim practico els que puc i quan puc. Quan era més jove, el que m'agradava fer i practicava amb més freqüència era el futbol sala. I també alguna vegada m'he apuntat a algun triatló..

Què sols fer després de l'institut?

Depèn del dia: si no m'he de quedar a la tarda a l'institut, vaig a casa i, mentre preparo el dinar, espero la meva dona i, quan arriba, dinem tots dos i després ens preparam per anar a buscar el nostre fill a l'escola. A la tarda, doncs, es fa el que es pot: corregir exàmens, fer esport, dibuixar..., i, sobretot, jugar amb el nen.

On vius: a una casa o a un pis?

Amb qui?

Tenint en compte com està el mercat laboral, és difícil poder viure en cases i, doncs, jo visc en un setè pis a Sant Feliu de Llobregat. Visc amb la meva dona i amb el meu fill.

Què fas durant el cap de setmana?

Doncs el que puc: quedar amb els amics, anar al cinema –tot i que cada cop hi vaig menys-, fer esport... Aprofito per sortir a córrer o anar amb bicicleta i, normalment, aprofito per viatjar, anar per Catalunya, a cases rurals, etc.

Sempre has volgut ser professor de matemàtiques? Què volies ser? Abans de ser en aquest institut, has estat en algun altre? Actualment només estàs en aquest?



No sempre he volgut ser professor de matemàtiques. De petit sempre tenia diverses idees del que volia ser, però em vaig decidir per l'arquitectura. Vaig acabar la carrera i fou llavors quan va arribar la crisi i cada cop tenia menys i menys feina. Al final em vaig

quedar a l'atur. Vaig canviar completament d'objectius i vaig aconseguir el certificat d'aptitud pedagògica per poder ser professor. Sincerament, m'agrada més ser professor que no pas fer determinades feines d'arquitecte.

Sí, cada any em toquen diferents instituts i, a vegades, he d'estar en més d'un, però actualment només estic en el de Cervelló, i en una altra època ja vaig ser aquí.

Alejandra Ocaña

Rut Sevilla

Ainhoa Miró

3r ESO B

Jornada de portes obertes el pròxim 3 de març de 2015



Redacció:

Redactors: Alba Martínez, Alejandra Ocaña, Rut Sevilla, Ainhoa Miró, Roger Mota, Victor Calvo, Marc Serrats, Raúl Naya, Nerea Monzón, Anna Borràs, Samuel Malaret, Anna Barón, Vanessa Martínez, Ainhoa Navalpotro.

Maquetació: Raúl Naya, Roger Bosch, Nerea Monzón, Roger Mota i Marc Serrats.

Col·laboració especial: Montserrat Mas i Àngels Montolio.

Correcció: Xavier Pedraza.

Coordinació: Àngels Montolio i AMPA (Comissió de Comunicació).

L'experiència amb una danesa.

Al començament de setembre va tenir lloc un dels esdeveniments d'entre els més importants d'aquest institut: l'arribada dels danesos a Cervelló. Alumnes d'un institut de Dinamarca van venir a Cervelló a conèixer amb els nostres alumnes de 4t. d'ESO. Van ser una setmana aquí, a Catalunya, i van tenir l'oportunitat de conèixer el nostre patrimoni i les nostres tradicions. A banda d'això, els nostres alumnes van fer un exercici de convivència i de pràctica d'anglès. Durant els dies que van fer estada aquí, van dormir i conèixer amb famílies d'alumnes de 4t. d'ESO.

Nosaltres vam voler saber com ho van viure (danesos, alumnes, pares i professors), i, per això, els hem entrevistats.



DANESA

Com et dius?

Olivia Eithz Ottosen.

Has estat a gust amb la família de la Belén?

Sí.

Creus que l'educació d'aquí és molt diferent de la de Dinamarca?

Sí, en tinc coneixement.

Què has estat fent aquests últims dies?

Vam anar a veure l'estació de Barcelona i, després, vam anar de compres durant dues hores.

I quin és el lloc que més t'ha agradat?

Hi ha molt llocs meravellosos, o sigui, que no te'n sabria dir un.

On fa un temps més bo, aquí o a Dinamarca?

És molt millor aquí

Veus la televisió en anglès?

De vegades, però sobretot en danès.

Els teus pares et parlen en anglès?

De vegades.

Quines diferències veus entre la teva escola i la nostra?

No ho sé, perquè no he visitat en realitat la vostra escola.



MARE DE LA NOIA QUE FEIA L'INTERCANVI

T'has entès amb la danesa?

No, jo no sé parlar en anglès.

Ha estat educada?

Sí, molt.

Heu fet el menjar de sempre o heu cuinat algun menjar especial?

El de sempre i alguna coseta especial.

Heu canviat els horaris tant dels àpats com de la feina?

Dels àpats, no; de la feina, només un dia.



BELÉN CABALLERO

Què teniu en comú?

Moltes coses: els mateixos gustos del menjar...

Us va costar entendre?

Al principi, sí. Per la vergonya de dir-li alguna cosa. Però després ja no va costar gens.

També vam buscar paraules al traductor.

Has après alguna cosa amb l'intercanvi?

Els seus costums, que són semblants als meus.

Tens ganes d'anar a Dinamarca?

Sí.

Com heu pagat el viatge?

Hem fet tallers per guanyar diners.



CLARA CABALLERO

Què t'ha semblat l'experiència?

Molt agradable i divertida. Mai no havia parlat en anglès amb una persona de fora i em feia molta il·lusió.

T'ha costat fer-te entendre?

No, no m'ha costat gens. Jo ajudava a traduir a la meva germana i ella, a mi.

Tens ganes de fer-ho tu?

Sí, tinc moltíssimes ganes.



XAVIER ANDREU

Què et va semblar Dinamarca quan hi vas anar?

Dinamarca és ahora un país fred i acollidor. El temps és gairebé sempre dolent i sorprèn un horitzó, on no es veuen les muntanyes. Però, al mateix temps, els danesos es prenen molt seriosament que allí on vagis sentis caliu, et trobis a gust. Els danesos són de les persones més felices del món, segons totes les enquestes.

On vas dormir?

L'intercanvi no és només d'alumnes, sinó també de professors. Els professors danesos es queden a casa nostra quan vénen i, després, nosaltres anem a casa seva. Així intercanviem també les nostres experiències i els nostres coneixements com a docents.

Com va ser la rebuda, el tracte...?

Sempre molt bo. Crec que l'experiència de l'intercanvi és molt positiva en molts sentits i, també molt especialment, en l'humà. Ara bé, el que més recordo és els "acomiadaments": amb ploreres i amb gent que no volia pujar a l'autobús... Això em sembla també molt bonic.

Quines diferències vas notar amb la manera d'educar?

La principal, al meu entendre, és la manera de veure l'educació. Per a ells és un valor i una inversió fonamental. Als països nòrdics es diu que els estudiants són el seu tresor, el seu futur, i actuen amb conseqüència. Els dediquen molts esforços i molta inversió.

També són molt més tranquils, no s'angoixen per les "urgències" que ens volen imposar als educadors el mercat laboral o les exigències de l'administració perquè "acabem el temari". El seu secret està en que intenten partir dels alumnes i en que es preocupen fonamentalment per formar-los com a persones. Si això es fa bé, la resta ja arribarà.



MONTSERRAT MAS

Què et va semblar Dinamarca quan hi vas anar?

El viatge a Dinamarca va ser més que un viatge. Poder fer un intercanvi amb una escola de Dinamarca és tota una experiència: poder compartir tres dies amb els nois i les noies i les seves famílies et permet conèixer com és la calidesa i la comoditat de les cases, els costums en el menjar, els horaris..., tan diferents als nostres. A més, per comunicar-nos ho havíem de fer en anglès i, en el meu cas, també amb molta mímica.

On vas dormir?

Jo vaig ser a casa d'una de les mestres, la Katherine. Ella viu en un poble al costat de Kerteminde, una urbanització de cases molt boniques amb jardí. Allí viu amb el seu marit, un fill, una filla i un gos. Vaig dormir a l'habitació de la seva filla Marguerita. Una de les coses que em va sorprendre és que no hi ha persianes ni cortines a les finestres, perquè els danesos aprofiten molt la llum solar, i el terra era calent i s'hi podia anar descalç.

Com va ser la rebuda, el tracte...?

La rebuda i el tracte, mentre vam ser amb les

famílies daneses, va ser molt agradable: ens van voler ensenyar moltes coses. L'escola de Kerteminde em va agradar molt. A l'entrada els alumnes deixen les sabates i tots van descalços; allí sovint plou o neva, i d'aquesta manera no embruten gens l'escola. Em va sorprendre l'aula de música que estava plena d'instruments: els alumnes tenen cultura musical i acostumen a tocar tot tipus d'instruments. També em va agradar molt el pati, que és molt gran i hi ha molts espais diferents perquè els alumnes puguin jugar. L'últim dia vam fer un dinar de germanor amb totes les famílies daneses i vam tastar molts dels plats típics de la cuina de Dinamarca. A l'hora de marxar vam fer un munt de fotografies i molts dels alumnes ploraven perquè volien quedar-se amb les famílies daneses. Això vol dir que hi van estar molt bé i van fer nous amics.

Quines diferències vas notar amb la manera d'educar?

Moltes. Ells tenen menys hores de classe

durant el dia; les classes són de 45 minuts, en què treballen "a tope" i, entre classe i classe, tenen un descans per relaxar-se i xerrar.

A l'escola tenen espais per a treballar en grups fora de la seva classe i tenen una sala d'ordinadors per si els necessiten per treballar. Són responsables d'agafar-ne si els necessiten.

Tenen una setmana d'exàmens finals (no com nosaltres que tenim una avaluació continuada i que avaluem cada trimestre.)

I una cosa curiosa, que em va cridar l'atenció: tenen una gran campana que toquen quan cal reunir tot l'alumnat. Ells fan assemblea cada dia al matí.

Anna Barón

Vanesa Martínez

Ainhoa Navalpotro

2n ESO A i B

HISTÒRIA, EXCURSIONS I ANIMALS DEL PANTÀ DE FOIX

El pantà de Foix és un embassament que pertany al riu Foix, al municipi de Castellet i la Gornal. Ocupa una superfície aproximada de 0,66 quilòmetres quadrats. El pantà va ser inaugurat l'any 1928 i es localitza al final de la depressió prelitoral. A partir de 1937 es va poder començar a regar amb l'aigua de l'embassament.



FAUNA I FLORA DEL PANTÀ DE FOIX

Pel que fa a la fauna, l'embassament del riu Foix té molta importància com a refugi i zona de pas d'aus migratòries. Entre els ocells aquàtics que s'hi poden veure tot l'any hi ha el bernat pescaire, el martinet, els ànecs, els cabussets, les fotges, les polles d'aigua, els balquers, etc. Destaca,

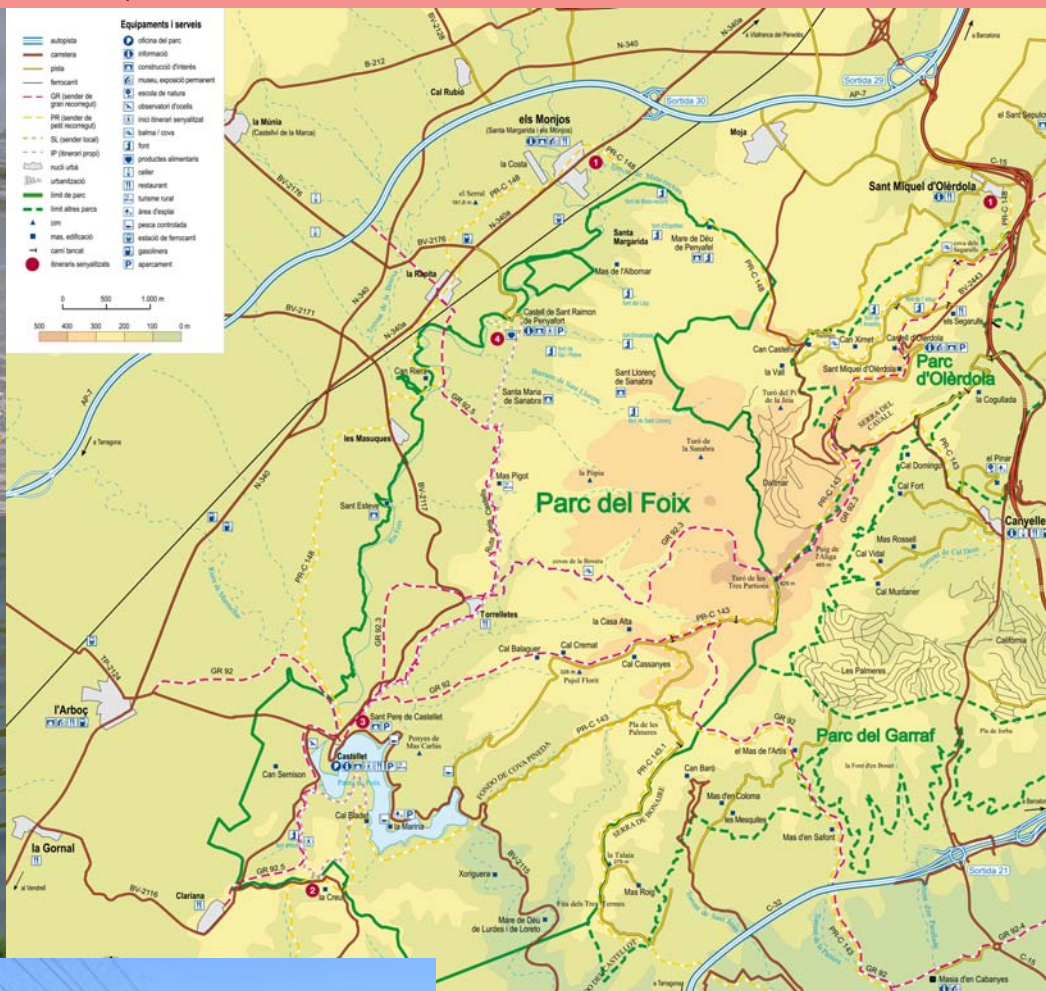
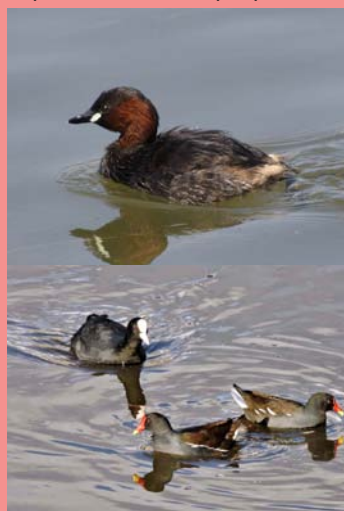


també, la presència de tortugues d'aigua.

Els principals factors que amenacen l'espai són la greu contaminació i la gran concentració d'aliments de les aigües, l'elevada freqüentació humana i els alliberaments d'espècies exòtiques (tortugues de Florida, entre altres.)



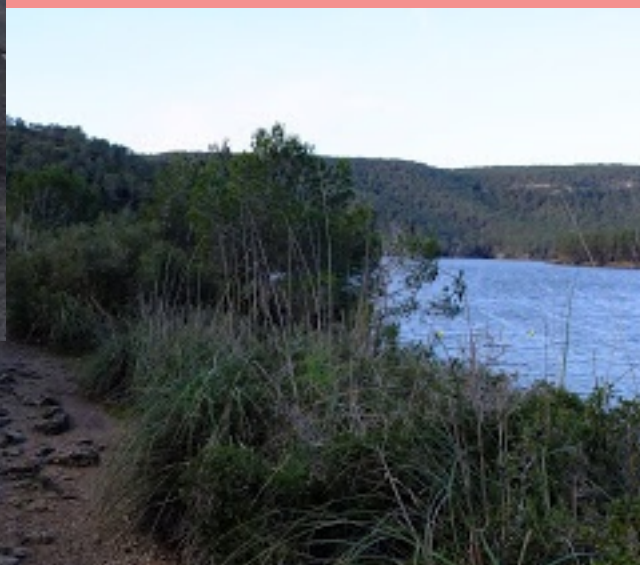
Aquí teniu un mapa per saber anar al pantà de Foix.



EXCURSIONS I RUTES PEL PANTÀ DE FOIX

<http://parcs.diba.cat/web/foix>

Travessem la resclosa i, a l'altre costat, s'inicia un camí que va resseguint el perímetre del pantà pel costat obac.



A la dreta, a les aigües del pantà, hi xipollegen amb aquella alegria uns quants ànecs coll-verd.

Roger Mota, Victor Calvo i Marc Serrats
1r ESO A

LA CONTRA

Durant el curs 2014-15 s'han engegat molts projectes nous. Aquí en teniu una mica d'informació i imatges sobre aquests projectes i tallers. A més, també continuem amb l'assemblea general que ens permet créixer com a grup a tots els nivells educatius.

PROJECTE DE LECTURA

Hem començat el projecte de lectura, mitja hora al matí, perquè tot l'alumnat tingui l'oportunitat d'iniciar-se en el gust per la lectura. Llegir ho dóna tot! Volem promoure un hàbit molt beneficiós per a tots.



TALLER DE PREHISTÒRIA

Es va fer a 1r de l'ESO un taller sobre la Prehistòria, tant a nivell pràctic com teòric.

El taller va durar una setmana i va ser una experiència molt enriquidora.



exposició "els oficis de Cervelló" treballs dels alumnes de 2n ESO



Inauguració dissabte 20 a les 12 h a
Cal Badia (Major, 93). *Tothom hi és convidat!*
Horaris: dissabtes, diumenges i festius de 12 a 14h
del 20/12 al 6/1
Organitza: Grup de Recerca amb la
col·laboració de SI, Institut de Cervelló



TALLER D'OFICIS DE CERVELLÓ

També a 2n es va realitzar un taller sobre els oficis de Cervelló, amb moltes sortides i pràctiques d'oficis com la pagesia o aprofitament del bosc, que va ser un dels que va agradar més.



Pàgines d'interès

Secció Institut de Cervelló: www.seccioinstitutcervello.cat
AMPA SI: www.ampainstitutcervello.org

Ajuntament de Cervelló:
www.cervello.cat

Amb la supervisió:



Amb la col·laboració:



AJUNTAMENT
DE CERVELLÓ

